

РЕШЕНИЕ

№ 713

гр. София, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10040** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на директора на офис „М.“- ТД на НАП чрез юрк. Г. Б. против решение №3605 от 29.09.2022 г., постановено по НАХД № 9089/2021 г. по описа на Софийския районен съд, с което е отменено наказателно постановление № 543609-F552991/04.11.2020 г., издадено от директора на офис „М.“ при ТД на НАП С.. Наведени са доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), във връзка с чл. 63 ЗАНН. Сочи се, че задълженото лице по Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ (отм., ДВ бр. 1 от 3.01.2020 г.) е длъжно в 7-дневен срок от датата, на която е отказано приемане на декларации, след попълването на необходимите данни, да ги изпрати отново в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. Така формулирана законовата норма не обуславя започването на допълнителния срок при изпълнение на допълнителни условия (изпращане, връчване, получаване на протокол за отказ). Счита, че нарушителят не е лишен от възможността да разбере за какво е ангажирана административнонаказателната му отговорност и правото му на защита не е

нарушено. Обосновава доводи, че нормата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН не уточнява броят на свидетелите, които следва да присъстват при съставяне на АУАН. Отделно от това неизпълнението на това изискване не е достатъчно само по себе си, да обоснове съществено процесуално нарушение, което да доведе до отмяна на наказателното постановление. Претендира се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което отмененото наказателно постановление да се потвърди. Заявява искане за присъждане на разноски.

Ответникът – „Вади Билд“ ООД не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно нормата на чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 543609-F552991 от 04.11.2020 г., издадено директора на офис „М.“ в ТД на НАП - [населено място], с което на „Вади Билд“ ООД на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекс за социално осигуряване (КСО) е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева, за нарушение на чл. 8, ал. 3 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, издадена от министъра на финансите (Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ) /отм., ДВ бр. 1 от 3.01.2020 г./ във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното: на 11.06.2020 г. инспектор по приходите в ТД на НАП - [населено място], офис „М.“, извършил проверка на „Вади Билд“ ООД, ЕИК:[ЕИК], в информационния масив на НАП „Справка - приходи по Булстат на осигурител“. В хода на проверката е установено, че на 25.09.2019 г. от страна на дружеството е направен опит за подаване на декларация образец № 1 по чл. 2, ал. 1 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ, но тя е отхвърлена с протокол с изх. № 22000194259362/25.09.2019 г. В протокола изрично е указано, че декларацията се отхвърля, поради нарушаване на изискванията за едновременно подаване на декларации обр. № 1 и обр. № 6, като в седемдневен срок от датата на получаване на протокола следва да се подаде нова декларация с коректно попълнени данни. В предоставения седемдневен срок, считано до 02.10.2019 г. включително, дружеството не е подало в ТД на НАП - [населено място] декларация с коректно попълнени данни, съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ, като такава декларация не била подадена и към момента на извършване на проверката.

В присъствието на упълномощен представител на „Вади Билд“ ООД е съставен АУАН № F552991 от 11.06.2020 г. за нарушение на чл. 8, ал. 3 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Актът е подписан от един

свидетел и от актосъставителя и връчен срещу подпис на упълномощеното лице без възражения или обяснения. Такива не постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление.

Отмяната на наказателното постановление е мотивирана с липсата на ясно и пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, което е довело до нарушаване на правото на защита на санкционираното лице и допуснато нарушение на изискванията, визирани в чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, тъй като актът е съставен в присъствието единствено на един свидетел на съставянето му.

Решението е правилно, като краен резултат.

Доводите в касационната жалба за неправилно приложение на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН са основателни. Съгласно цитирана норма при липса на свидетели присъствали при извършването или установяването на нарушението или при невъзможност актът да се състави в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на други двама свидетели, като това изрично се отбелязва в него. В конкретния случай актът е съставен в присъствието на един свидетел, за който по делото не са налице данни, че е от категорията на свидетелите – очевидци. В акта не е посочен втори свидетел на съставянето му и същият е подписан от актосъставителя, представител на нарушителя и един свидетел. Така допуснатото нарушение на изискванията на чл. 40, ал.3 от ЗАНН неправилно е прието от Софийския районен съд за съществено, тъй като по никакъв начин не е засегнало правото на защита на санкционираното лице и не пречатства съдебния контрол за приложението на материалния закон.

Споделят се обаче изводите на въззивна инстанция, че направеното описание на нарушението в акта и наказателното постановление е неясно, доколкото от него не може да се направи недвусмислен и еднозначен извод от кой момент е започнал да тече посоченият срок - от отхвърляне на декларацията или от получаването на протокола, в който е обективизирано това отхвърляне, т. е. не става ясно кога дружеството е извършило вмененото му нарушение. Ответникът по касация е санкциониран за неизпълнение на свое задължение, изразяващо се в неподаване на съответната декларация в срок. Преди това се установява, а и не се спори, че е подал декларация в предвидения от закона срок, но тя е била отхвърлена. Видно от Наредбата, не е предвидено задължение на административния орган да се произнася, в рамките на точно определен срок, по въпроса дали тази декларация следва да бъде приета или отхвърлена и именно след изтичането на този срок да текат сроковете за нова декларация. Освен това не е предвидено задължение на административния орган за уведомление за произнасяне на органа по този въпрос, поради което следва да се приложат общите правила на АПК, вкл. чл. 61, в който е предвидено задължение на административния орган за уведомление за постановяване на отказ. Именно от датата на съобщаване на този отказ би следвало да тече 7-дневния срок по чл. 8, ал. 3 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. (отм.). Като е предвидено, че този срок следва да тече в 7-дневен срок от датата на постановяване на отказа, в тази ѝ част посочената норма противоречи на чл. 61 АПК, поради което и на основание чл. 5, ал. 1 АПК приложение следва да намери чл. 61 АПК, който е нормативен акт от по-висока степен.

Освен това не се установява ответникът по касация да е бил уведомен за протокола от 25.09.2019 г., с който декларацията му е отхвърлена /като тежестта на доказване е за касатора/, поради което и не може да се приеме, че е изтекъл 7-дневният срок за подаване на нова декларация. Във връзка с посоченото настоящият

състав на АССГ, счита че не следва да се ангажира административно-наказателната му отговорност за неподаване на такава.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила като правилно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №3605 от 29.09.2022 г., постановено по НАХД № 9089/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.